

Ein fríggjadag á sumri 2010 møtti eg fyri fyrstu ferð Búa. Tað var í fimleikahøllini í Sankta Frans skúla í Havn.

Jú, hann er ungur enn, men hann var enn yngri tá. Har stóð hann við berum bibbum, stroppa blus og jogging buksum. Tað var ein casting til dansifilmin Magma, ið skuldi upptakast í Føroyum hetta sama summarið. Yvir 100 høvdu bjóðað seg fram, har ímillum Búi Rouch.

Vit vóru sera glað fyri, at Búi bjóðaði seg fram. Hann var kanska óroyndur innan dans, men hevði royndir frá palli, og so lá tað rættuliga væl fyri hjá Búa kropsliga, tí hann hevur eina sera góða natúrliga fysiska grundstyrki. Búi er altíð 100% til staðar og er sera eldhugaður, og vit høvdu eitt gott summar og fingi nógvar ótrúliga góðar upptøkur saman hetta summarið.

Búi var eitt kærkomið frískt lot **í føroyskum dansihøpi**, sum hugdi framvið Sankta Frans skúla fyri 8 árum síðani.

Í dag er Búi ein drívmegi í hesum høpi.

Búi er ikki bara ein góður dansari, hann er eisini ein listamaður. Hann setur spurningar og er ein hugsandi rørsluvera, ið dámar væl at eksperimentertrakk og **torir** at traðka á óroynda grund. Tað er millum annað tað, sum gevur Búa eina serstaka rødd sum dansari og koreografur.

Tað var sagt í grundgevingini, at Búi er nútíðardansari ella samtíðardansari, sum hann sjálvur segði í takkaratluftfalluni, og onkur spurdi, um eg ikki kundi siga eitt sindur um, hvat samtíðardansur er.

Sum listagrein er Samtíðardansur lutfalsliga nýggj. Men dansur hevur verið til so leingi, menniskjan hevur verið til.

Dansur hevur eitt universelt mál. Óansæð hvat mál vit tosa, og óansæð, hvar vit koma frá, so kunnu vit øll finna felags stev í rørslum. Eins og tónleikurin hevur ljóðið, og bøkurnar hava orðini, so hevur dansurin kroppin og kropsmálið. Dansurin útrykkir seg gjøgnum rørlurnar, har kropsmálið er samskiftismiðilin.

Tað eru nógvir mátar at røra seg uppá og nógvir ymiskir dansistílar, sum hava fingið ymisk heitir ígjøgnum tíðina.

Hvat er so samtíðardansur? Nógva hava roynt at definera samtíðardans, men tað vísir seg oftani at vera eitt sindur ullint og ringt at seta eina striku undir hesa relativt nýggju listagrein.

Norski koreografurin Kenneth Flak gjørdi eina humoristiska og samstundis beinrakna roynd at definera samtíðardans við at brúka útihýsingarháttin.

Hann sigur soleiðis: “Samtíðardansur er ikki Ballroom dansur” Samtíðardansur er ikki klassisk ballet. Samtíðardansur er ikki teatur. Samtíðardansur er ikki showdance. Samtíðardansur er avgjørt ikki musical. Samtíðardansur er ikki breakdance. Samtíðardansur er ikki ítróttur. Samtíðardansur er heldur ikki “Vild med dans”.

Á henda hátt kann man kanska koma nærri, hvat samtíðardansur avgjört ikki er. Til seinast sigur Flak so, at: “Tað áhugaverda er, at samtíðardansur ofta brúkar partar av øllum tí, eg akkurát havi sagt, at samtíðardansur ikki er.

Tað rættasta svarið er helst, at samtíðardansur er við at forma og definera seg sjálvan her og nú. Og tað eru listafólk eins og Búi, ið nýta dans sum samskiftisimiðil, sum eru við til at definera listagreinina samtíðardans.

Búi er í dag yrkisdansari. Hansara yrkisleið byrjaði í Keyptmannahavn og London, har hann arbeiddi fyrst við dansiteatri og sjónleiki. Fyri 5 árum síðani fór hann á Iwanson International School of Contemporary Dance í Múnchen og nam sær útbúgving sum dansari og koreografur. Búi býr enn í Múnchen, har hann arbeidir við dansi burturav. Búi er nógv umbiðin, og tað lá tíverri ikki fyri hjá honum at koma til Føroya at móttaka heiðurin, tí hann er í Tel Aviv og framførir í hesum døgum.

Hóast Búi hevur nógv at gera, hevur hann eisini givið sær stundir at koma til Føroya at framføra, koreografera og undirvísa. Eitt nú sá eg Búa tvær ferðir á palli í Føroyum í fjør við tveimum ymiskum dansiframførslum, sum hann eisini sjálvur hevði koreograferað.

Tann fyrsta framførslan var í Tjópallinum fyrstu vikuna í januar 2018. Har framførði Búi “Above and Beyond”. Ein duet, sum tey eisini framføra í Tel Aviv nú leygardagin.

Hin framførslan var í sambandi við Dansixperimentið. Tað var ein solo, har Búi sum dansari brillieraði. Eg havi sjáldan upplivað nakað so vakurt - kroppurin, rútmán, rúmið og ljóðmyndin gingu saman í eina hægri eind. Eg vildi bara síggja tað umaftur og umaftur.

Men tað bar ikki til, so eg mátti fara aftur at hyggja dagin eftir. Búi hevði meg rúnarbundnan frá fyrsta sekundi, og eg var aftur púra vekk. Rørslurnar fóru inn undir húðina og heilt inná bein. Tað var ein tann vakrasta framførslan, eg nakrantíð havi sæð.

Saman við Búa hevur verið meira og meira av dansi at síggja á føroyska pallinum seinastu árin. Seinasta árið havi eg millum annað verið til dansframførslu í Finsen, høllini í Venjingarskúlanum, Norðurlandahúsinum, Háskúlanum, Tjóðpallinum og Sjónleikarhúsinum. Ja, dansurin spírar og veksur í Føroyum í lýtuni.

Og man kann siga, at hetta er ein søgulig løta fyri dans í Føroyum, tí hetta er fyrstu fer, at ein dansari og koreografur verður heiðraður á hesum tiltaki. Tað er ótrúliga stórt og gleðiligt fyri meg at síggja, at dansurin eisini verður viðurkendur í Føroyum.

Hjartaliga til lukku Búi! Til lukku við heiðrinum í kvöld og til lukku við avrikinum at fáa dans á dagsskránni í Føroyum. Ein søgulig løta. Hjartaliga til lukku.